

Ezt az oldalt gépi fordítással [\[Link\]](#) fordították le. A gépi fordításokban előfordulhatnak az egyértelműséget és a pontosságot potenciálisan csökkentő hibák; az ombudsman nem vállal felelősséget az esetleges eltérésekért. A legmegbízhatóbb és jogilag korrekt tájékoztatásért olvassa el a fenti linken található, angol nyelvű forrásverziót. Bővebb információért tekintse meg [nyelvi és fordítási politikánkat \[Link\]](#).

Állítólagos hivatali visszásság a tanácsi épületekben végzendő belső munkálatokra vonatkozó ajánlati felhívásban - 1144/2009/(KRK)OV. sz. ügyben hozott határozata

Határozat

Ügy 1144/2009/(KRK)OV - Vizsgálat megindítása 19/06/2009 - Határozat 09/12/2010

A panaszos egy belga szobafestő cég volt. A cég részt vett az EU Tanácsának ajánlati felhívásán, amely a brüsszeli tanácsi épületek belső munkálatainak befejezésére vonatkozott. A munkát annak az ajánlattevőnek kellett odaítélni, aki a támogatható ajánlatok közül a legalacsonyabb árat nyújtotta be. A kiválasztott jelölteknek elküldött ajánlattételi dokumentáció francia nyelvű volt. A tanácsi épületekben tett szervezett látogatás során a panaszos sok kérdést tett fel. Ajánlatát a beadási határidő előtt öt nappal nyújtotta be, francia nyelven. Amikor a panaszost tájékoztatták arról, hogy ajánlatát nem választották ki, két levelet küldött a Tanácsnak, tekintélyes számú kérdéssel. A Tanács mindkét levélre válaszolt.

Az ombudsmanhoz intézett panaszában a panaszos azt állította, hogy a Tanács (i) a panaszos ez irányú kérése ellenére elmulasztotta hollandul is elérhetővé tenni az ajánlattételi dokumentációt; (ii) nem válaszolt a panaszos kérdéseire; (iii) az árajánlatokon hiányos vizsgálatot végzett; és (iv) olyan cégnek ítélte a munkát, amelyeknek voltak bizonyos előzetes ismeretei a pályázatról.

A Tanács véleményében azzal érvelt, hogy (i) a panaszos soha nem kérte, hogy hollandul is megkaphassa az ajánlattételi dokumentációt; (ii) a Tanács válaszolt a panaszos kérdéseire; és (iii) a munkát az ajánlati felhívásnak megfelelően a legalacsonyabb árat tartalmazó ajánlat nyerte el. A Tanács azt is tisztázta, hogy a nyertes ajánlattevő a múltban alvállalkozóként dolgozott olyan cégeknek, amelyek korábban dolgoztak a Tanácsnak.

Az ombudsman nem talált arra utaló bizonyítékot, hogy a panaszos kifejezetten kérte volna, hogy az ajánlattételi dokumentációt hollandul is megkaphassa. Azt is megállapította, hogy amennyire a panaszos különféle kérdéseit azonosítani lehetett, a Tanács foglalkozott ezekkel,

vagy a válaszleveleiben, vagy a jelenlegi panaszról szóló véleményében. A Tanács iratainak vizsgálata után az ombudsman azt is megállapította, hogy az értékelési bizottság gondosan megvizsgálta és összehasonlította az árajánlatokat. Az ombudsman végezetül azt állapította meg, hogy a panaszos nem adott be semmilyen konkrét bizonyítékot annak az állításának az alátámasztására, miszerint a nyertes ajánlattevőnek előzetes ismeretei voltak a pályázatról. Az ombudsman ezért arra a következtetésre jutott, hogy a Tanács részéről nem történt hivatali visszasság, és lezárta az ügyet.

A panasz hátteréről

1. A panaszos festőcéggént részt vett az Európai Unió Tanácsa által kiírt ajánlati felhívásban, amely ajánlatkérő szervként járt el. A felhívás, amelyet az Európai Unió Hivatalos Lapjának Kiegészítésében tettek közzé, a Tanács különböző brüsszeli épületeiben elvégzendő belső munkák (festészeti, padlóburkolati és falburkolati munkák) befejezésére vonatkozott.
2. 2007. október 19-i levelében a Tanács Főtitkársága tájékoztatta a panaszost arról, hogy pályázatát megőrizték, és a következő hetekben megküldik neki az ajánlattételi dokumentációt.
3. 2008. március 17-i levelében a Főtitkárság valamennyi kiválasztott pályázónak megküldte az ajánlattételhez szükséges dokumentációt francia nyelven. Az ajánlattételi dokumentáció 14. pontja, amely az odaítélési szempontokkal foglalkozott, megállapította, hogy az ajánlatot annak az ajánlattevőnek ítélik oda, aki a támogatható ajánlatok közül a legolcsóbb ajánlatot tette, a 3. mellékletben foglaltak szerint. Az ajánlatok benyújtásának határideje 2008. április 28. volt.
4. A Főtitkárság 2008. április 7-én és 8-án látogatásokat szervezett épületeiben a kiválasztott jelöltek számára. A látogatáson való részvétel opcionális volt. A panaszos 2008. április 7-én meglátogatta az épületeket. 2008. április 10-én a Főtitkárság valamennyi pályázónak levelet küldött, amelyhez csatolta a látogatások során feltett kérdések és válaszok 5 oldalas összefoglalóját.
5. 2008. április 23-án a panaszos benyújtotta ajánlatát. Az ajánlatot kísérő levélben a panaszos 15 pontot sorolt fel az ajánlattételi dokumentáció egyes szempontjaira vonatkozóan, és magyarázattal szolgált az ajánlatával kapcsolatban. Különösen sajnálatát fejezte ki amiatt, hogy bár a 2008. április 7-i látogatás során feltett kérdésekre holland nyelven válaszoltak, az ajánlattételi dokumentáció nem állt rendelkezésre ezen a nyelven. A panaszos azzal érvelt, hogy a műszaki előírások nagyon rövidek voltak, és nem határozták meg a felhasználandó anyagok minimális minőségi kritériumait. Felhívta a figyelmet arra, hogy árait a kiváló minőségű anyagok költségei alapján számították ki, és ha az ajánlatkérő hajlandó lenne alacsonyabb minőségű anyagokat elfogadni, ez pozitív hatással lehet az általa kínált árra.
6. Az értékelő bizottság 2008. május 15-én és június 12-én értékelte az ajánlatokat. A panaszos ajánlata az öt benyújtott ajánlat közül a negyedik helyre került. Egy másik vállalkozást (a továbbiakban: „A” vállalkozás) választottak ki nyertes ajánlattevőnek.

7. 2008. június 17-én a panaszos levelet küldött a Főtitkárságnak, amelyben kérte, hogy foglaljon állást a 2008. április 23-i levelében tett észrevételekkel kapcsolatban.

8. 2008. június 20-i levelében a Főtitkárság tájékoztatta a panaszost, hogy ajánlatát nem tartották meg, mert nem az volt a legolcsóbb. Ezt követően megállapította, hogy az értékelő bizottság figyelembe vette a panaszos által az ajánlatában és a 2008. április 23-i levelében tett észrevételeket.

9. 2008. július 4-i levelében a panaszos arról tájékoztatta a Főtitkárságot, hogy teljes mértékben nem értett egyet a meghozott határozattal, mivel a határozat indokait nem magyarázták meg megfelelően. A panaszos sajnálatát fejezte ki amiatt, hogy a 2008. április 7-i látogatás során az ajánlattételi dokumentáció holland nyelvű változatának megküldésére irányuló kérése ellenére ezt a változatot nem bocsátották rendelkezésére. Ezt követően azzal érvelt, hogy az ilyen nyelvi változat birtoklása pozitív hatással lehetett az árajánlatára. Ezt követően az alábbi tizenhárom kérdést terjesztette a Főtitkárság elé: „ 1) Melyik cég nyújtotta be a legolcsóbb ajánlatot? 2) A pályázatot ennek a cégnek ítélték-e ki? 3) Mennyi volt a cég által kínált teljes éves ár? 4) Mekkora a teljes árak alcimenként ez a cég? 5) Milyen arányban vagyunk drágábbak, mint a legolcsóbb ajánlat? 6) A legolcsóbb cég már 2008 júniusa előtt közvetlenül a Tanácsnál dolgozott? 7) A legolcsóbb vállalkozás már 2008 júniusa előtt is dolgozott közvetetten a Tanácsnál (alvállalkozásban)? 8) Meg tudja-e adni nekünk az összes ajánlattevő adatait, akik tiszteletben tartják névtelenségüket? 9) Hogyan győződött meg arról, hogy a legolcsóbb ajánlattevő nem irányozta elő az I. és II. fejezetben előírt átfedéseket az elvégzendő munkák között? 10) Hogyan ellenőrizte – a PC 124-nek megfelelően – a II. fejezetben előírt béreket? 11) Milyen módon vette figyelembe észrevételeimet – amelyek a pályázatunk szerves részét képezik? 12) Hogyan elemezte a minőségre és az árcsökkentésre vonatkozó javaslatomat? 13) Miért nem kaptuk meg a versenytársainknak a megjegyzéseink következtében feltett esetleges kérdések másolatát?

10. 2008. július 8-i levelében a Főtitkárság válaszolt a panaszosnak. Emlékeztetett arra, hogy az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 14. pontja szerint az ajánlatot annak az ajánlattevőnek ítélik oda, aki a legolcsóbb elfogadható ajánlatot tette. A Főtitkárság tájékoztatta a panaszost arról, hogy az ajánlatot az „A” vállalkozásnak ítélték oda. A Főtitkárság válaszában egy táblázatot is tartalmazott, amelyben összehasonlította a panaszos árajánlatát (1 652 338 EUR) a nyertes ajánlattevő ajánlatával (1 097 920,90 EUR). Kijelentette, hogy az ajánlattételi dokumentáció 3. mellékletében szereplő „ajánlat teljes összegét” vették figyelembe (a továbbiakban: *árak és egyéb pénzügyi feltételek*). Rámutatott, hogy a panaszos esetében ez az összeg (1 603 293 EUR) kissé eltért a panaszos árajánlatától. A Főtitkárság arra is emlékeztetett, hogy mivel a pályázatot a legalacsonyabb ár alapján ítélték oda, csak az árat vették figyelembe, és más olyan elemeket, mint a minőség, nem vettek figyelembe. Kijelentette továbbá, hogy a Tanácsnak nem kellett további kérdést feltennie a panaszos vagy a többi ajánlattevő észrevételeivel kapcsolatban, és hozzátette, hogy ezen észrevételek egyike sem utalt az ajánlatok meg nem felelésére. A Főtitkárság rámutatott, hogy nem tud további információkat szolgáltatni a panaszos versenytársai ajánlatainak tartalmáról (például a fejezetenkénti árról), mivel az ajánlatok bizalmasak voltak, és biztosítani kell az ajánlattevők

közötti tisztességes versenyt. Arról is tájékoztatta a panaszost, hogy a szerződést a nyertes ajánlattevővel az odaítélési és elutasítási határozatokról szóló értesítést követő 14 naptári nap elteltével fogják aláírni. Ami az ajánlattételi dokumentációt illeti, a Főtitkárság előadta, hogy soha nem kapott kifejezett kérelmet a panaszostól, hogy azokat holland nyelven bocsássa rendelkezésre.

11. A pályázati eljárást 2008. augusztus 5-én zárták le. 2008. október 15-én a panaszos újabb levelet küldött a Főtitkárságnak azzal érvelve, hogy ez utóbbi nem válaszolt a panaszos 2008. július 4-i levelében szereplő 6. és 7. kérdésre, és hogy a 8., 9., 10., 11., 12. és 13. kérdésre nem adtak kielégítő választ. A panaszos a következő további kérdéseket is kiegészítette: „ 1) *Megjegyezzük, hogy az A cég által kínált ár rendellenesen alacsony az ajánlatunkhoz képest. Hogyan vette figyelembe a Tanács az 1996.8.1-i KB [1] 110. cikkének (4) bekezdését (1996.1.26.)? Ez a KB csak 15%-os eltérést tesz lehetővé az ajánlattevők átlagától.* 2) *A fentiek alapján megjegyezzük, hogy az „A” vállalat kirívóan alacsony egységárakat nyújtott be. Megengedték-e az „A” cégnek, hogy felülvizsgálja ezeket az egységárakat? Befolyásolta-e ez a felülvizsgálat az ajánlat rangsorolását?* 3) *Mit jelent a „legalacsonyabb rendszeres ajánlat”? Milyen módon vizsgálta meg a minőség és a minimálbér közötti kapcsolatot? ... Utalunk 2008. április 23-án kelt levelünkre, amelyben egyértelműen megállapítottuk, hogy egyes befejező jelzések és minőségi kritériumok hiányoznak az ajánlattételi dokumentációból. Meg fogja érteni, hogy közvetlen kapcsolat van a szükséges munkák befejező százaléka és az ajánlott egységárak között. Melyik teljesítési százalékot ajánlotta fel az „A” cég ajánlatában? Milyen egységárakkal szemben? Amint azt 2008. április 23-i levelünkben egyértelműen említettük, egységárainkat pozitívan befolyásolhatná (alacsonyabb ár), ha ajánlattételi dokumentációjában szerepeltetett volna egy minimális minőségi kritériumot.* 4) *Milyen módon fogja ellenőrizni, hogy az „A” vállalkozás teljesíti-e az ajánlat valamennyi műszaki előírását, valamint az összes jogi kötelezettséget (cfr PC124), amint azt a levelében kifejtette?* 5) *Az, hogy [a felhívás] csak befejező munkákkal foglalkozik, vagy azt tervezik, hogy egész épületeket kell festeni, mert véleményünk szerint az „A” cég árai abnormálisan alacsonyak? ...* 6) *El tudna küldeni nekünk egy áttekintést az összes ajánlattevőről és árajánlataikról?* 7) *Milyen módon értékelte az összegző táblázatban említett mennyiségeket? ...* 8) *Miért írták elő a termék- és/vagy márkaneveket a fali és padlóburkolati munkákra? Ez ellentmond a festési munkáknak. ... Hasonló termék ajánlatát vették figyelembe?* ” A panaszos a Főtitkárság azon állítását is vitatta, hogy nem kérte az ajánlattételi dokumentáció holland nyelvű változatát. Rámutatott arra, hogy a panaszos nevében eljáró T. a 2008. április 7-i látogatás során kifejezetten a versenytársak jelenlétében nyújtotta be ezt a kérelmet.

12. 2008. november 5-én a Főtitkárság a korábbi levelezésre hivatkozva válaszolt a panaszosnak, és rámutatott arra, hogy a belga közbeszerzési jog nem alkalmazandó a jelen ügyben, amelyet kizárólag az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendelet [2] (a továbbiakban: költségvetési rendelet) és a költségvetési rendelet [3] végrehajtási rendelkezései (a továbbiakban: végrehajtási rendelkezések) alapján kell értékelni. Arra a következtetésre jutott, hogy nem tud további információkat szolgáltatni.

A vizsgálat tárgya

13. Az ombudsmanhoz benyújtott panaszában a panaszos rámutatott, hogy ajánlatának 2008. április 23-i benyújtásakor néhány technikai és adminisztratív megjegyzést tett i. a Tanács által a festmények minőségére vonatkozó pontos kritériumok tekintetében nem egyértelmű műszaki leírásokkal kapcsolatban; ii. az a tény, hogy a minőségi kritériumok tisztázása esetén az egységei alacsonyabbak lehetnek; iii. a minimálbérek megfizetésének kötelezettsége; és iv. az egyes termelőktől származó termékek (szőnyeg, vinil) szállítására vonatkozó kötelezettség.

14. A panaszos rámutatott, hogy panaszának oka az volt, hogy a Tanács tagadta, hogy kérte volna az ajánlattételi dokumentáció holland nyelvű változatát. Hozzátette, hogy a rendelkezésére álló információk alapján úgy tűnik, hogy a nyertes ajánlattevő több mint tíz éve dolgozott a Tanácsnál, és előzetesen tudott az ajánlatról, nevezetesen arról, hogy a szállítandó mennyiségek alacsonyabbak lesznek a ténylegesen megköveteltnél.

15. Panaszában a panaszos többek között a helyes hivatali magatartás európai kódexe 5. cikkének (3) bekezdésében foglalt hátrányos megkülönböztetés tilalmára, az objektivitás elvére (a kódex 9. cikke) és a megfelelő ügyintézéshez való jogra (az Emberi Jogok Alapjogi Chartájának 41. cikke) [4] hivatkozott.

16. A panaszos kijelentette, hogy panasza a következő állítólagos „jogsértésekre” vonatkozott: i) „*zavartság*” és „*a nyelvi bizonyosság megtagadása*” [5]; a kérdésekre adott válasz hiánya vagy hiányos válasza; iii. az árajánlatok hiányos vizsgálata; és iv. a nyertes ajánlattevő ismereteinek bővítése. Ami a ii. pontot illeti, a panaszos azzal érvelt, hogy a Tanács nem, vagy nem teljes mértékben válaszolt a különösen (1) „*a felhívás holland nyelvére*” vonatkozó kérdésekre; (2) az „*A” cég „történelmileg legolcsóbb*” [sic]; (3) a „*megfelelőség részletei*”; (4) a panaszos árajánlatában említett megjegyzések; és (5) azokat a kérdéseket, amelyeket más ajánlattevőkhöz intézhettek. A panaszos megjegyezte, hogy feltételezte, hogy bizonyos információkat rejtegetnek előlük.

17. A panasz tárgyában a Tanács véleményét kérő levelében az ombudsman úgy értelmezte a panaszos beadványait, hogy a panaszos azt kívánta állítani, hogy a Tanács:

1) a panaszos erre irányuló kérése ellenére nem bocsátotta rendelkezésre az ajánlattételi dokumentációt holland nyelven;

2) nem válaszolt a panaszos kérdéseire;

3) hiányosan megvizsgálta az árajánlatokat; és

4) olyan társaságnak ítélte oda a pályázatot, amely bizonyos ismeretekkel rendelkezik arról a pályázatról, amellyel más vállalatok nem rendelkeztek.

A vizsgálat

18. A panaszt véleményezés céljából továbbították a Tanácsnak. A Tanács 2009. szeptember 22-én megküldte véleményét, amelyet ezután továbbított a panaszosnak. A panaszos 2009. október 30-án küldte meg észrevételeit.

19. 2010. április 21-én az ombudsman úgy határozott, hogy meg kell vizsgálni a Tanács aktáját. Az ellenőrzést az ombudsman szolgálatai 2010. június 16-án végezték el. 2010. június 28-án az ombudsman megküldte a vizsgálati jelentés egy példányát a panaszosnak, és felhívta észrevételeit. A panaszos 2010. június 30-án nyújtotta be észrevételeit.

20. A Tanács véleményére vonatkozó észrevételeiben a panaszos kijelentette, hogy amennyiben hivatali visszasságot állapítanak meg, ajánlatának 10%-át kitevő megfelelő kompenzációban kíván részesülni. Tekintettel az eredeti panaszra vonatkozó következtetéseire (lásd a lenti 28., 37–42., 52. és 57. pontot), az ombudsman úgy ítélte meg, hogy nem szükséges ezt az új vizsgálati kérelmet elfogadni.

Az ombudsman elemzése és következtetései

A. Az ajánlattételi dokumentáció holland nyelven való rendelkezésre bocsátásának állítólagos elmulasztása

Az ombudsmanhoz benyújtott érvek

21. A panaszos azt állította, hogy a Tanács az erre irányuló kérése ellenére nem tette hozzáférhetővé az ajánlattételi dokumentációt holland nyelven.

22. Véleményében a Tanács azzal érvelt, hogy a panaszos állítása nem felelt meg a valóságnak, mivel egyetlen dokumentum sem tartalmazta azt, hogy a Főtitkárság ilyen kérelmet kapott volna. A Tanács azzal érvelt, hogy ajánlatának 2008. április 23-i benyújtása előtt a panaszos nem tett fel kérdéseket holland nyelven, és nem reagált arra a tényre, hogy az ajánlattételi dokumentáció francia nyelvű volt. 2008. április 10. (a 2008. április 7–8-i látogatásról szóló jelentés az ajánlattevők részére történő megküldésének időpontja) és 2008. április 28. (az ajánlat benyújtásának határideje) között egyetlen pályázó sem kérte az ajánlattételi dokumentáció más nyelvre történő fordítását. A Tanács rámutatott arra, hogy a panaszos Vallóniában, Franciaországban és Luxemburgban működő vállalat, ezért két nyelven dolgozott, és tökéletesen képes volt megérteni azokat a dokumentumokat, amelyeket a Főtitkárság valamennyi jelöltnek megküldött. Ezt megerősítették a panaszos által az ajánlatát kísérő levélben felvetett részletes pontok, valamint az a tény is, hogy árajánlatát francia nyelven nyújtották be. A panaszos csak az ajánlat benyújtásakor sajnálatát fejezte ki amiatt, hogy nem kapta meg az ajánlattételi dokumentációt holland nyelven. Még ha ez a nyilatkozat az ajánlattételi dokumentáció holland nyelvre történő fordítása iránti hallgatólagos kérelemnek minősülne is, és annak ellenére, hogy a végrehajtási rendelkezések 141. cikkének (1) bekezdése alapján a Főtitkárság nem volt köteles válaszolni az ajánlattételi határidő lejártá előtt

kevesebb mint öt munkanappal benyújtott dokumentumok iránti kérelmekre, minden ilyen kérelem értelmetlen lett volna, mivel a panaszos az ajánlattételi dokumentáció francia változata alapján nyújtotta be ajánlatát, amelyet megkapott, megértette és elemzett. A Tanács arra a következtetésre jutott, hogy nem követett el szabálytalanságot sem az ajánlattételhez szükséges dokumentáció francia *nyelven történő megküldésével, sem a „nyelvbiztonság”* tekintetében.

23. Észrevételeiben a panaszos azt állította, hogy a Tanács tévesen utasította el az ajánlattételi dokumentáció holland nyelvre történő lefordítására irányuló hallgatólagos kérelmet, amelyet 2008. április 23-i levelében nyújtott be. Rámutatott arra, hogy ezt a kérelmet időben, azaz öt nappal az ajánlattételi határidő lejártá előtt nyújtották be. A panaszos továbbá fenntartotta azon érvét, miszerint a 2008. április 7-i látogatás során kérte az ajánlattételi dokumentáció holland nyelvű változatát. Egyértelművé tette, hogy ezt a kérést egy holland anyanyelvű tanácsi tisztviselőhöz címezték, aki azt válaszolta, hogy a dokumentumot a panaszos rendelkezésére bocsátják. A panaszos előadta, hogy a látogatásról szóló jelentés ezért hiányos. A panaszos irrelevánsként elutasította a Tanács azon érvét, amely szerint a panaszos a francia nyelvet uralta és francia nyelvű területeken tevékenykedett, és így megérthette az ajánlattételi dokumentációt. A panaszos előadta, hogy Belgium első hivatalos nyelve, a Tanács fogadó országa a holland volt. Rámutatott továbbá arra, hogy a felhívás IV.3.6. pontja kimondja, hogy a hollandot fel lehet használni a közbeszerzési eljárásban. A panaszos véleménye szerint az ajánlattevők tehát jogosan várhatták el, hogy az ajánlattételi dokumentációt a francia nyelvtől eltérő nyelven bocsássák rendelkezésre.

24. A panaszos arra a következtetésre jutott, hogy mivel a 2008. április 7-i látogatás során kérelmet nyújtott be az ajánlattételi dokumentáció holland változatára vonatkozóan, és 2008. április 23-i levelében megismételte kérelmét, megsértették az Alapjogi Charta 41. cikkének a „nyelvbiztonságra” vonatkozó (4) bekezdését.

Az ombudsman értékelése

25. Az ombudsman tudomásul veszi a panaszos azon érvét, miszerint két kérelmet nyújtott be az ajánlattételi dokumentáció holland változatára vonatkozóan, nevezetesen i. először a 2008. április 7-i látogatás során, és ii. 2008. április 23-i levelében másodszor. A 2008. április 7-i látogatás során állítólag benyújtott kérelmet illetően az ombudsman megjegyzi, hogy a panaszos nem nyújtott be semmilyen dokumentumot az állításának bizonyítására. Igaz, hogy a panaszos azzal érvelt, hogy kérelmét szóban nyújtották be. A 2008. április 7-i látogatásról szóló jelentés azonban nem tesz említést ilyen kérelemről, amelyet továbbítottak a panaszosnak. Amennyiben a látogatás során ilyen kérelmet nyújtottak be és fogadtak el, felmerül a kérdés, hogy a panaszos miért nem írt a Tanácsnak annak érdekében, hogy felhívja a figyelmét arra, hogy az említett jelentés hiányos. Úgy tűnik azonban, hogy ilyen intézkedésre nem került sor.

26. Ami a 2008. április 23-i levélben állítólag megfogalmazott kérést illeti, az ombudsman megjegyzi, hogy ebben a levélben a panaszos csak sajnálatát fejezte ki amiatt, hogy az ajánlattételi dokumentáció holland nyelven nem állt rendelkezésre. Az ombudsman azon a

véleményen van, hogy ez a levél – amint azt a panaszos állítja – aligha értelmezhető úgy, mint amely a pályázati dokumentum holland nyelvű változatára irányuló hallgatólagos kérelemnek minősülne, különös tekintettel arra, hogy a 2008. április 23-i levél éppen az a levél volt, amellyel a panaszos benyújtotta ajánlatát. Az ombudsman úgy véli, hogy ez a tény azt mutatja, hogy úgy tűnik, hogy a panaszos nem tapasztalt semmilyen problémát az ajánlatának francia nyelvű dokumentációja alapján történő benyújtásakor. Megjegyzi továbbá, hogy amikor a panaszos 2008. április 23-i levelében benyújtotta ajánlatát, megköszönte a Tanácsnak, hogy a 2008. április 7-i látogatás során holland nyelven válaszolt kérdéseire. E körülményekre tekintettel a panaszosnak kifejezett kérelmet kellett volna benyújtania, ha mégis holland nyelven kívánja megkapni az ajánlattételi dokumentációt. A panaszos 2008. április 23-i levelében azonban nem érkezett ilyen kifejezett kérés.

27. A panaszos hivatkozott a megfelelő ügyintézéshez való jogra, és különösen az Alapjogi Charta 41. cikkének (4) bekezdésére, amely a panaszos szerint „nyelvbiztonságot” garantál. Az ombudsman fel kívánja hívni a figyelmet arra, hogy ez a cikk *úgy rendelkezik, hogy „[e]csak személy írhat az Unió intézményeinek a Szerződések egyik nyelvén, és ugyanazon a nyelven kell válaszolnia”*. Ez a cikk tehát azzal a kérdéssel foglalkozik, hogy milyen nyelven kell válaszolni a polgárok levelezésére. Ez tehát csak akkor lenne releváns a jelen összefüggésben, ha a Tanács nem ugyanazon a nyelven válaszolt volna a panaszosnak, mint amelyet ez utóbbi a Tanáccsal folytatott levelezésében használt. Az ombudsman azonban megjegyzi, hogy 2008. június 20-án, július 8-án és november 5-én a Tanács holland nyelven válaszolt a panaszos holland nyelven írt leveleire.

28. A fentiekre tekintettel az ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy a Tanács nem követett el hivatali visszasságot az ügy e vonatkozásával kapcsolatban.

B. A kérdésekre való válaszadás állítólagos elmulasztása

Az ombudsmanhoz benyújtott érvek

29. A panaszos azt állította, hogy a Tanács nem válaszolt kérdéseire. Konkrétabban azt állította, hogy a Tanács nem, vagy nem teljes mértékben válaszolt az (1) „*a felhívás holland nyelvére*” vonatkozó kérdésekre; (2) az „*A” cég „történelmileg legolcsóbb*” [sic]; (3) a „*megfelelőség részletei*”; (4) a panaszos árajánlatában említett megjegyzések; és (5) a más ajánlattevőknek feltehetően feltett kérdések létezéséről.

30. Véleményében a Tanács kijelentette, hogy úgy ítélte meg, hogy megfelelő választ adott a panaszos valamennyi kérdésére. Azzal érvelt, hogy bizonyos kérdésekre nem lehet érdemi választ adni, mert túlmentek a költségvetési rendelet korlátain (például a versenytársakra vonatkozó információkra vonatkozó kérdéseken), vagy a 2008. augusztus 5-én lezárt közbeszerzési eljárás keretén (például a 2008. október 15-i levélben szereplő kérdéseken). A Tanács kijelentette, hogy a panasz által keltett általános benyomás az volt, hogy a panaszos élni akart azzal a jogával, hogy panaszt tegyen az ombudsmannál abban a reményben, hogy

olyan információkhoz fér hozzá, amelyekre nem jogosult.

31. A panaszos 2008. július 4-i levelében szereplő és az „A” cég „történetileg *legolcsóbb*” [sic] kérdésére adott válasz állítólagos elmulasztásával kapcsolatban a Tanács rámutatott, hogy ez a levél az elutasított ajánlattevő és az ajánlatkérő szerv közötti levelezés kategóriájába tartozik. A költségvetési rendelet 100. cikkének (2) bekezdése e tekintetben úgy rendelkezik, hogy az elutasított ajánlattevő írásbeli kérelmére az ajánlatkérő minden olyan részvételre jelentkezőt vagy ajánlattevőt, akinek a pályázatát vagy ajánlatát elutasították, értesíti a döntés indokairól, a nyertes ajánlat jellemzőiről és viszonylagos előnyeiről, valamint azon ajánlattevő nevééről, akinek a szerződést odaítélték. A panaszos által az „A” vállalkozás „történelemére” vonatkozóan kért információk egyértelműen nem vonatkoznak a költségvetési rendelet 100. cikkének (2) bekezdésében meghatározott információkra. A Főtitkárság tehát jogosult volt arra, hogy ne válaszoljon erre a kérdésre.

32. Ami azt a kérdést illeti, hogy a benyújtott ajánlatok megfelelnek-e a minőségi minimumkövetelményeknek, a Tanács rámutatott, hogy az értékelő bizottság valamennyi ajánlatot elemezte a minimumkövetelményeknek való megfelelés tekintetében, mivel ez előfeltétele volt az ajánlatok pénzügyi értékelésének. Kijelentette, hogy valamennyi ajánlat megfelelt a minimumkövetelményeknek, és erről 2008. július 8-i levelében tájékoztatta a panaszost.

33. Ami azt illeti, hogy a panaszos 2008. július 4-i levelében állítólag nem válaszolt arra, hogy kérdéseket intéztek-e más cégekhez, a Tanács ismételtlen rámutatott, hogy ez a kérdés nem vonatkozik azokra az információkra, amelyeket a Főtitkárságnak a költségvetési rendelet 100. cikkének (2) bekezdése alapján közölnie kellett a panaszossal. A Tanács megállapította, hogy a Főtitkárság 2008. június 5-én levelet küldött az A cégnek, amelyben kérte, hogy tisztázzon és erősítse meg bizonyos árajánlatokat, de ez nem jelenti a közbeszerzési eljárás szabályainak megsértését. A Főtitkárság nem volt köteles tájékoztatni a panaszost azokról a pontosításokról, amelyeket a panaszos versenytársainak ajánlataival kapcsolatban kapott, mivel ez sértheti kereskedelmi érdekeiket és az ajánlattevők közötti tisztességes versenyt.

34. Észrevételeiben a panaszos rámutatott, hogy a válaszadás elmulasztására vonatkozó állítása konkrétan a Tanács azon válaszaira vonatkozott, amelyek az ajánlattételi dokumentációban szereplő, nem kellően egyértelmű minőségi leírásra és a minimálbérek kérdésére vonatkoztak. A panaszos azzal érvelt, hogy a Tanács nem vitatta azt a tényt, hogy a panaszos kellő időben, azaz legalább öt nappal az ajánlattételi határidő lejárta előtt azt kifogásolta, hogy az ajánlattételi dokumentáció nem egyértelmű. Ezt követően emlékeztetett arra, hogy 2008. április 23-i levelében rámutatott, hogy az ajánlattételhez szükséges dokumentáció nem tartalmaz egyértelmű műszaki leírást, különösen a festési és padlóburkolati munkák tekintetében. Kifejtette továbbá, hogy a Tanács véleményében elismerte, hogy felvilágosítást kért az A cégtől az árajánlatával kapcsolatban. A panaszos véleménye szerint ez azt mutatta, hogy problémák merültek fel a műszaki és árspecifikációkkal kapcsolatban. A vizsgálati jelentéssel kapcsolatos észrevételeiben a panaszos azt is jelezte, hogy a Tanács a helytelen fordítással kapcsolatos érvek mögé rejtőzik.

Az ombudsman értékelése

35. Az ombudsman megjegyzi, hogy észrevételeiben a panaszos úgy tűnt, hogy állításait a konkrét kérdéseire való válaszadásnak a Tanács általi állítólagos elmulasztására helyezte át, arra a kritikára, amely szerint az ajánlattételi dokumentáció nem volt kellően egyértelmű az elvégzendő munkák tekintetében, és hogy ez befolyásolta az árajánlatát. Az ombudsman azonban úgy véli, hogy a jelen ügyben meg kell vizsgálni a válasz elmulasztására vonatkozó eredeti állítást, amelyet a 2009. április 28-i panasz tartalmazott, és amellyel kapcsolatban a Tanácsot véleménynyilvánításra kérték fel. Ami az ajánlattételhez szükséges dokumentáció egyértelműségének állítólagos hiányát illeti, az ombudsman csupán arra kíván rámutatni, hogy az egyértelműség állítólagos hiánya nem akadályozta meg a panaszost abban, hogy 2008. április 23-án elfogadható és hiánytalan ajánlatot nyújtson be. Úgy tűnik továbbá, hogy a panaszos az ajánlat benyújtása előtt nem vetette fel az ajánlattételi dokumentáció egyértelműségének állítólagos hiányát.

36. A panaszos eredeti állítása szerint a Tanács nem válaszolt kérdéseire. Az ombudsman megjegyzi, hogy a panaszos jelentős számú kérdést tett fel, nevezetesen 2008. július 4-i levelében 13 kérdést, 2008. október 15-i levelében pedig nyolc további kérdést. Az ombudsmanhoz benyújtott panaszában azonban a panaszos jelezte, hogy különösen aggasztja a Tanácsnak a fenti 29. pontban említett öt kérdéssel kapcsolatos kérdésekre adott válasza. Az ombudsman azt is megjegyzi, hogy 2008. október 15-i levelében a panaszos kifejezetten azt állította, hogy 2008. július 4-i levelének 6. és 7. kérdésére nem adtak választ. Az ombudsman ezért úgy véli, hogy vizsgálatát a Tanácsnak az említett kérdésekre adott válaszára kell korlátozni, amennyiben azok a panaszos leírása alapján azonosíthatók.

37. A panaszos 2008. július 4-i levelében szereplő 6. és 7. kérdés arra vonatkozott, hogy a nyertes ajánlattevő már közvetlenül vagy közvetve a Tanácsnál dolgozott-e. Az ombudsman megjegyzi, hogy a Tanács 2008. július 8-i és november 5-i levelében nem válaszolt ezekre a kérdésekre. Ugyanakkor azon állítással kapcsolatos véleményének keretében, miszerint a nyertes ajánlattevő rendelkezik bizonyos előzetes információkkal (lásd a lenti D. pontot), a Tanács kifejtette, hogy az „A” vállalkozás alvállalkozóként dolgozott olyan cégeknél, amelyek korábban a Tanácsnál dolgoztak. Tekintettel arra, hogy a Tanács így véleményében hatékonyan foglalkozott e két kérdéssel, az ombudsman úgy véli, hogy az ügy e részében nincs szükség további vizsgálatokra.

38. Ami a fenti 29. pontban szereplő 1–5. pontra való válaszadás állítólagos elmulasztását illeti, az ombudsman a következőket jegyzi meg. Az 1. pont „a felhívás holland nyelve” tekintetében az ombudsman megjegyzi, hogy a panaszos 2008. július 4-i és október 15-i leveleiben nem merült fel kérdés a felhívás nyelvével kapcsolatban. Az ombudsman ezért feltételezi, hogy a panaszos az ajánlattételi dokumentáció holland nyelven történő rendelkezésre bocsátásának kérdésére kívánt hivatkozni. Ezt a kérdést azonban már megvizsgálták az első állítás vizsgálatával összefüggésben, ami arra a következtetésre vezetett, hogy a panaszos nem kért fordítást az ajánlat benyújtása előtt vagy benyújtásakor. Ilyen kérelem hiányában a Tanács nem kifogásolható azzal, hogy nem válaszolt. Ezért az ügy e vonatkozásával kapcsolatban nem

állapítottak meg hivatali visszásságot.

39. A 2. pont az „A” cég „*történelmileg legolcsóbb*” [sic]-ére vonatkozott. Az ombudsman megjegyzi, hogy a panaszos 2008. július 4-i és október 15-i leveleiben nem tett fel kérdéseket az e szavak alapján. Amennyiben ezt a kissé homályos kifejezést úgy kellene értelmezni, hogy az azt kérdezi, hogy az „A” vállalkozás már dolgozott-e a Tanácsnak a múltban, annak tartalma megegyezik a panaszos 2008. július 4-i levelében szereplő 6. és 7. kérdéssel. Az ombudsman tehát a fenti 37. pontban tett következtetéseire hivatkozik.

40. Ami a fenti 29. pontban vázolt 3. pontra, azaz a „*megfelelőség részleteire*” való válaszadás állítólagos elmulasztását illeti, az ombudsman megjegyzi, hogy nem világos, hogy a panaszos mely konkrét kérdéseket kívánt feltenni. Mindenesetre véleményében a Tanács részletesen leírta, hogyan elemezte a benyújtott ajánlatok megfelelőségét. Az ombudsman ezért úgy véli, hogy további részletek hiányában, amelyek nem kerültek megválaszolásra, az állítás e részének további vizsgálata nem tűnik szükségesnek.

41. Ami a 4. pontot illeti, amikor a panaszos azt állította, hogy a Tanács nem válaszolt az árajánlatában tett észrevételeire, ismét nem teljesen világos, hogy a panaszos mely kérdéseket szándékozik feltenni. Valójában a 2008. április 23-i levél, amelyben a panaszos benyújtotta ajánlatát (beleértve az árajánlatát is), nem tartalmaz kérdéseket. Ehelyett csak egy 15 pontból álló listát tartalmaz, amelyben a panaszos további pontosításokat nyújtott be ajánlatának különböző vonatkozásaival kapcsolatban. E 15 ponttal kapcsolatos pontos kérdések hiányában az ombudsman nem állapít meg hivatali visszásságot az ügy e vonatkozásával kapcsolatban.

42. Végül a fenti 29. pont 5. pontjában felvetett, más ajánlattevőknek esetlegesen feltett kérdésekre adott válasz állítólagos elmulasztását illetően az ombudsman megjegyzi, hogy a Tanács 2008. július 8-i levelében foglalkozott ezzel a kérdéssel. E levélben kifejtette, hogy nem tartotta szükségesnek további kérdések felvetését a panaszos ajánlataiban, sem a többi ajánlattevő ajánlataiban tett észrevételekkel kapcsolatban. Véleményében azonban a Tanács rámutatott, hogy az „A” vállalkozást kérte bizonyos árajánlatok pontosítására és megerősítésére. A 2010. június 16-án lefolytatott iratbetekintés során a Tanács képviselői előadták, hogy a 2008. július 8-i levelében szereplő nyilatkozatnak nem mond ellent a véleményében foglaltak, és hogy a látszólagos ellentmondás a panaszosnak címzett 2008. július 8-i levél francia nyelvről lefordított szövegével kapcsolatos probléma miatt merült fel. A Tanács képviselői kifejtették, hogy bár az ajánlattevők az ajánlattételi határidő lejárta után nem nyújthatnak be kiegészítést vagy kiegészítést ajánlataikhoz, a Tanács kérheti az árak megerősítését, és hogy ezt a finomságot tévesen fejezték ki a panaszosnak címzett levélben. Igaz, hogy a Tanács nem tett fel további kérdéseket az „A” vállalkozásnak, hanem kérte, hogy erősítse meg árajánlatát. A Tanács így válaszolt a panaszos kérdésére, és ésszerű magyarázatot adott arra, hogy első ránézésre mi tűnt ellentmondásnak a válaszaiban. Az ombudsman ezért úgy véli, hogy a válaszadás állítólagos elmulasztásának e vonatkozásával kapcsolatban nem merült fel hivatali visszásság.

43. Az ombudsman megjegyzi, hogy véleménye szerint a Tanács többször is utalt a költségvetési rendelet 100. cikkének (2) bekezdésére, azzal érvelve, hogy bizonyos információk

nem tartoznak azon információk kategóriájába, amelyeket e rendelkezés értelmében más ajánlattevőkkel közölnie kellett. A költségvetési rendelet 100. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy „[a]z ajánlatkérő minden olyan részvételre jelentkezőt vagy ajánlattevőt, akinek a pályázatát vagy ajánlatát elutasították, értesíti a döntés indokairól, valamint minden olyan ajánlattevőről, akinek az ajánlata elfogadható és írásban kérelmet nyújt be a nyertes ajánlat jellemzőiről és viszonylagos előnyeiről, valamint annak az ajánlattevőnek a nevééről, akinek a szerződést odaítélték. Bizonyos részleteket azonban nem kell nyilvánosságra hozni, ha a közzététel akadályozná a jog alkalmazását, ellentétes lenne a közérdekkel, vagy sértené a köz- vagy magánvállalkozások jogos üzleti érdekeit, vagy torzítaná az e vállalkozások közötti tisztességes versenyt.” Az ombudsman úgy véli, hogy ezt a cikket aligha lehet úgy értelmezni, hogy a Tanács csak az e rendelkezésben említett információkat adhatja ki. A költségvetési rendelet 100. cikkének (2) bekezdése kötelezővé teszi bizonyos információk szolgáltatását. Ha további információkérésre kerül sor, az ilyen kérelemnek nem a 100. cikk (2) bekezdésén kell alapulnia, hanem azt saját érdeme alapján kell megítélni, kellően figyelembe véve az említett rendelkezésben meghatározott kifejezett korlátozásokat. Az ombudsman megjegyzi azonban, hogy bár a Tanács azzal érvelt, hogy a költségvetési rendelet 100. cikkének (2) bekezdése miatt nem tudja megadni az említett információkat, a panaszos kérdéseit mindazonáltal megfelelően megválaszolta. Ezért nem szükséges részletesebben megvizsgálni a költségvetési rendelet 100. cikke (2) bekezdésének relevanciáját az olyan esetekben, mint a jelen ügy.

C. Az árajánlatok állítólagos hiányos vizsgálata

Az ombudsmanhoz benyújtott érvek

44. A panaszos azt állította, hogy az árajánlatok Tanács általi vizsgálata hiányos volt.

45. Véleményében a Tanács hivatkozott a Hivatalos Lapban közzétett felhívás IV.2.1. pontjára és az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 14. pontjára, amely szerint az ajánlatot a legalacsonyabb ár kritériuma alapján ítélik oda, nevezetesen annak az ajánlattevőnek, akinek az ajánlata megfelelt a minimális minőségi kritériumoknak, és aki a legolcsóbb ajánlatot javasolta. Ez azt jelentette, hogy az a tény, hogy az ajánlat a megkövetelt minimális minőségnél magasabb minőségű anyagokat kínált, nem befolyásolhatta az ajánlat rangsorolását, mivel az egyetlen figyelembe vett paraméter az ár volt. Amikor a panaszos 2008. április 23-án benyújtotta ajánlatát, tájékoztatta a Főtitkárságot, hogy a kiváló minőségű anyagokat választotta, és hogy az alacsonyabb minőségű anyagok befolyásolhatják árajánlatát. A Tanács kijelentette, hogy logikus, hogy (amit a panaszos tartott) az ajánlatában kínált anyagok jobb minősége magasabb árajánlatot eredményezett. Az értékelő bizottság tudomásul vette a panaszos által az ajánlatával együtt nyújtott kiegészítő információkat, de ezeket a kiegészítő információkat nem vehette figyelembe a pályázók rangsorolása szempontjából, mivel a rangsorolás csak a legalacsonyabb áron alapult.

46. Észrevételeiben a panaszos azzal érvelt, hogy a Tanács ragaszkodása ahhoz, hogy az ajánlat odaítélésének döntő kritériuma a legalacsonyabb árajánlat volt, kérdéseket vetett fel.

Megállapította, hogy az elvégzendő festmények pályázati dokumentációjában nem szerepel egyértelmű leírás. A panaszos ezért 2008. április 23-i levelében jelezte, hogy amennyiben az anyagok minősége alacsonyabb lehet az általa kínálnál, ez pozitív hatással lehet az árajánlatára.

Az ellenőrzés

47. 2010. június 16-án az ombudsman képviselői megvizsgálták a Tanács ügyiratát. A vizsgálat során a Tanács képviselői kifejtették, hogy a költségvetési rendelet értelmében az ajánlattevőket kirívóan alacsony összegű ajánlat esetén lehet megerősítést kérni, és hogy a jelen ügyben – tekintettel arra, hogy az „A” cég által jegyzett egyes árak különösen alacsonyak voltak – a Főtitkárság felkérte az ajánlattevőt, hogy erősítse meg árait. Kifejtették továbbá, hogy az értékelő bizottság értékelését 2008. június 12-én véglegesítették, majd az ügyet a *Bizottság Consultative des Achats et Marchés* (CCAM) elé terjesztették, amely 2008. június 20-án kedvező véleményt adott.

A vizsgálatot követően az ombudsman elé terjesztett további érvek

48. A vizsgálati jelentéssel kapcsolatos észrevételeiben a panaszos kijelentette, hogy a pályázati dokumentáció tartalma és a Tanács válaszai következetlenek. A panaszos véleménye szerint a jelentés megerősítette, hogy a nyertes ajánlattevő kirívóan alacsony árakat javasolt. Azt is kijelentette, hogy nem ismeri a költségvetési rendelet részleteit. A panaszos végül hozzáférést kért a Tanács aktájához annak érdekében, hogy további bizonyítékokat szerezzen panaszának alátámasztására.

Az ombudsman értékelése

49. A felhívás meghirdetésének IV.2.1. pontja kimondja, hogy az odaítélési kritérium a „*legalacsonyabb ár*”. Az ajánlattételi dokumentáció 14. pontja (Ajánlati szempontok) további részletekkel szolgált, és jelezte, hogy az ajánlatot annak az ajánlattevőnek ítélik oda, aki a rendes ajánlatok közül a legkevesebbé költséges ajánlatot nyújtotta be. Megemlítette továbbá, hogy a számítás során figyelembe veendő ár az ajánlat teljes összegét lefedő ár volt. A panaszos azon érve, amely szerint kérdéseket kell feltenni arra vonatkozóan, hogy a Tanács miért ragaszkodott annyira a legalacsonyabb árajánlathoz, nehéz megérteni, mivel a felhívás és az ajánlattételi dokumentáció kifejezetten ezt irányozta elő.

50. Az ellenőrzés kimutatta, hogy az értékelő bizottság egy nagyon részletes, 8 oldalas összehasonlító Excel táblázatot állított össze, amelyben az öt ajánlattevő árajánlatait minden fejezetre összehasonlították, majd a legolcsóbbtól a legdrágább ajánlatig rangsorolták.

51. Kiderült továbbá, hogy a 2008. május 15-i első értékelés óta az „A” vállalkozás által javasolt

egyes egységárak különösen alacsonyak voltak, az értékelő bizottság úgy határozott, hogy felkéri az A vállalatot ezen árak megerősítésére. A Tanács 2008. június 5-i levele felhívta az „A” vállalkozás különös figyelmét arra, hogy a benyújtandó pontosítások nem vonhatják maguk után ajánlata feltételeinek módosítását. Az értékelő bizottság ezt követően 2008. június 12-én második alkalommal ülésezett, és megerősítette az általa 2008. május 15-én megállapított rangsort, és javasolta, hogy az ajánlatot az „A” vállalkozásnak ítéljék oda.

52. Vizsgálatai alapján az ombudsman megállapítja, hogy az értékelő bizottság gondosan megvizsgálta és összehasonlította az árajánlatokat. A panaszos állítása tehát megalapozatlan. Az ügy e részét illetően tehát nem állapítottak meg hivatali visszasságot.

53. Végül, ami a panaszosnak a Tanács aktájához való hozzáférés iránti kérelmét illeti, az ombudsman tájékoztatni kívánja a panaszost arról, hogy az 1049/2001/EK rendeletnek [6] megfelelően a hozzáférés iránti kérelmét közvetlenül a Tanácshoz kell intéznie.

D. A nyertes ajánlattevő előzetes ismerete

Az ombudsmanhoz benyújtott érvek

54. A panaszos azt állította, hogy a Tanács egy olyan vállalatnak ítélte oda a pályázatot, amely bizonyos előzetes ismeretekkel rendelkezik arról a pályázatról, amellyel más vállalatok nem rendelkeztek.

55. A Tanács rámutatott arra, hogy a múltban az „A” vállalkozás kizárólag alvállalkozóként dolgozott olyan cégeknél, amelyek korábban a Tanácsnál dolgoztak, de soha nem volt a Tanács egyik szerződő fele, és soha nem vett részt korábbi közbeszerzési eljárásokban. Ezért elutasította a panaszos állítását, és arra is rámutatott, hogy azt semmilyen konkrét bizonyíték nem támasztja alá.

56. Észrevételeiben a panaszos azzal érvelt, hogy bár az „A” vállalkozás nem volt közvetlenül a Tanács szerződő fele, ez utóbbi nem vitatta, hogy az A vállalkozás már évek óta alvállalkozóként dolgozott neki. Ezt az „A” cég honlapján található információk is megerősítették. Ebből tehát levonható az a következtetés, hogy tapasztalatai alapján az „A” vállalkozás tökéletesen tisztában volt a szükséges munka minőségével és a vonatkozó eljárásokkal. A panaszos azzal érvelt, hogy ez fontos tény, mivel okozati összefüggés van egyrészt az ajánlattételi dokumentáció egyértelműségének hiánya, másrészt az ajánlatnak a Tanács követelményeit már ismerő vállalkozás részére történő odaítélése között. Figyelembe véve továbbá, hogy a Tanács az „A” vállalkozástól kérte árajánlatainak pontosítását és megerősítését, a panaszos előadta, hogy ez a cég egyértelmű előnyhöz jutott a pályázati eljárás során. A panaszos arra a következtetésre jutott, hogy nem volt objektív és egyenlő bánásmód, és hogy megsértették a helyes hivatali magatartás európai kódexe 5. cikkének (3) bekezdését és 9. cikkét.

Az ombudsman értékelése

57. Az ombudsman megjegyzi, hogy a panaszos nem terjesztett elő konkrét bizonyítékot annak bizonyítására, hogy az „A” vállalkozás bizonyos előzetes ismeretekkel rendelkezett az ajánlatról, amellyel a másik négy ajánlattevő nem rendelkezett. Úgy tűnik, hogy a panaszos állítása elsősorban feltételezéseken alapul. Az a tény, hogy az „A” vállalkozás alvállalkozóként dolgozott olyan cégeknél, amelyek korábban a Tanácsnál dolgoztak, nem jelenti azt, hogy előzetesen ismerte volna a szóban forgó ajánlatot. Kézzelfogható bizonyítékok hiányában az ombudsman arra a következtetésre jut, hogy a panaszos nem bizonyította állítását. Ezért az ügy e vonatkozásával kapcsolatban nem állapítottak meg hivatali visszásságot.

E. Következtetések

A panasz kivizsgálása alapján az ombudsman a következő következtetéssel zárja le:

A Tanács nem követett el hivatali visszásságot.

A panaszost és a Tanácsot tájékoztatni fogják erről a határozatról.

P. Nikiforos Diamandouros

Kelt Strasbourgban, 2010. december 9-én.

[1] A KB jelentése a „Koninklijk Besluit”, azaz a belga királyi rendelet vagy a kormány határozata.

[2] Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet, HL L 248., 2002.

[3] Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2002. december 23-i 2342/2002/EK, Euratom bizottsági rendelet (HL L 357., 2002.

[4] Az Alapjogi Charta 41. cikkének (4) bekezdése *úgy rendelkezik, hogy „[a]z Unió intézményeinek a Szerződések valamely nyelvén írhatnak, és ugyanazon a nyelven kell válaszolniuk”*.

[5] Holland nyelven: „ontsteltenis” és „ontkenning van de taalzekeerheid”.

[6] Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános

hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.).